

Queridos diocesanos:

En la celebración del DOMUND de este año quiero poner el acento en las personas que, abandonando la comodidad de su familia y posición social, han marchado a otras tierras para predicar el evangelio de Jesucristo y compartir su vida con gentes de otras culturas. Han pasado de un cierto bienestar a una arriesgada inseguridad. Es cierto que la cercanía y la convivencia con sus nuevos hermanos se convirtió pronto en un amor intenso hacia ellos y en un expreso cariño hacia su cultura. A través de esa inicial actitud los misioneros pretendían darles a conocer a Jesucristo, su verdad, su salvación. Con palabras y también con los gestos y obras ordinarias. Hasta llegar al martirio como queda claro en algunas noticias de hoy mismo en las que dan cuenta de las matanzas de misioneros y cristianos anónimos por parte de grupos radicales de determinados países. A veces da la impresión de no importar en nuestra sociedad la muerte por predicar y vivir el amor de Dios y la fraternidad y la paz que predica Jesucristo. Es llamativo el silencio.

A pesar de lo dicho en el párrafo anterior no disminuye la admiración y el reconocimiento de los misioneros entre nuestras comunidades y sociedad en general. Cuando llegan y viven con nosotros sus comentarios y sus opiniones son motivo de reflexión y de imitación porque ponen en el centro de su actuación el anuncio y el seguimiento de Jesús; muestran un marcado desprendimiento en sus vidas y un ansia infinita de ayudar a sus hermanos.

Me fijo sobre todo en estas personas porque el lema del Domund para este año dice así: “SERÉIS MIS TESTIGOS”, frase que dice el Señor a sus seguidores momentos antes de su Ascensión, como dice el libro de los Hechos de los Apóstoles (1,8). Es cierto que se refería a todos los cristianos desde su bautismo. Nos compromete a nosotros mismos para ser testigos suyos en nuestro propio entorno. No excluye a nadie. Pero los misioneros son a veces la única presencia de Jesucristo en muchos países y necesitan de nuestras ayudas económicas y de nuestras oraciones.

Me parece importante que todos conozcáis, y leáis detenidamente, los mensajes que el Papa nos dirige a los católicos y personas de buena voluntad en jornadas significativas. Y para el Domund siempre nos ofrece un comentario explicativo.

El papa Francisco divide su Mensaje en tres partes: 1.- La llamada de todos los cristianos a dar testimonio de Cristo. 2.- La actualidad perenne de una misión de evangelización universal y 3.-Dejarse fortalecer y guiar por el Espíritu. Termina con un deseo: “Sí, ojalá todos nosotros fuéramos en la Iglesia lo que ya somos en virtud del bautismo: profetas, testigos y misioneros del Señor”. Que esta referencia sirva para provocar la lectura completa del texto; para los católicos ayuda a comprender mejor la insistencia de este domingo respecto a las misiones. Las Obras Misionales Pontificias y la Delegación Diocesana se encargan de recordarlo a lo largo del año; agradecemos su labor de sensibilizar sobre la Misión y sus llamadas a la colaboración.

Por mi parte me gustaría que estas consideraciones llegaran a todos los rincones de nuestra sociedad como una invitación a cooperar económicamente con las iniciativas de estos misioneros, quienes, además de realizar lo fundamental de su vocación, ayudan en la comida, en la enfermedad, en la enseñanza de tantos hermanos que carecen de un mínimo vital para su desarrollo. Que la admiración y el reconocimiento de los más de diez mil misioneros españoles esparcidos por el mundo se traduzca en una ayuda para que puedan continuar su misión. Ellos lo agradecerán y Dios bendecirá vuestra generosidad.

Con mi afecto y bendición

+Salvador Giménez, obispo de Lleida.

Estimats diocesans:

En la celebració del DOMUND d'enguany vull posar l'accent en les persones que, abandonant la comoditat de la seva família i la posició social, han marxat a altres terres per predicar l'evangeli de Jesucrist i compartir la seva vida amb gent de cultures diferents. Han passat d'un cert benestar a una arriscada inseguretat. És cert que la proximitat i la convivència amb els seus nous germans es transforma aviat en un amor intens cap a ells i en un clar afecte cap a la seva cultura. A partir d'aquesta actitud inicial, els missioners intenten donar-los a conèixer Jesucrist, la seva veritat, la seva salvació. A través de les paraules, els gestos i les obres quotidianes. Fins a arribar, si cal, al martiri, com veiem en algunes notícies d'avui mateix en què es relaten les matances de missioners i cristians anònims per part de grups radicals d'alguns països. A vegades sembla que a la nostra societat no li importa la seva mort per predicar i viure l'amor de Déu, la fraternitat i la pau de Jesucrist. El seu silenci és cridaner.

Malgrat el que acabem de dir, l'admiració i el reconeixement cap als missioners no minva entre les nostres comunitats i la societat en general. Quan ells venen i viuen amb nosaltres, els seus comentaris i opinions són motiu de reflexió i d'imitació perquè posen en el centre de la seva actuació l'anunci i el seguiment de Jesús; i mostren un marcat despreniment en les seves vides i una ànsia infinita d'ajudar els seus germans.

Avui em fixo en aquestes persones perquè el lema del Domund d'enguany és "SEREU ELS MEUS TESTIMONIS", frase que diu el Senyor als seus seguidors moments abans de la seva Ascensió, com diu el llibre dels Fets dels Apòstols (1,8). Amb aquestes paraules ens interpel·la a tots els cristians des del nostre baptisme i ens compromet a ser els seus testimonis en el nostre entorn. No exclou ningú. Però els missioners, a vegades, són l'única presència de Jesucrist en molts països i necessiten les nostres ajudes econòmiques i les nostres oracions.

Em sembla important que tots conegueu, i llegiu detingudament, els missatges que el Papa ens dirigeix als catòlics i persones de bona voluntat en jornades significatives. I pel Domund, sempre ens ofereix un comentari explicatiu.

El papa Francesc divideix el seu Missatge en tres parts: 1. La crida a tots els cristians a donar testimoni de Crist. 2. L'actualitat perenne d'una missió d'evangelització universal. 3. Deixar-se enfortir i guiar per l'Esperit. I acaba amb un desig: "Sí, tant de bo tots nosaltres fóssim a l'Església el que ja som en virtut del baptisme: profetes, testimonis i missioners del Senyor". Que aquesta referència serveixi per estimular la lectura completa del text: ajudarà els catòlics a comprendre millor la insistència d'aquest diumenge dedicat a les missions. Les Obres Missionals Pontifícies i la Delegació Diocesana s'encarreguen de recordar-ho al llarg de l'any. Agraïm la seva tasca de sensibilitzar sobre la Missió i les seves crides a la col·laboració.

Per part meva, m'agradaria que aquestes consideracions arribessin a tots els racons de la nostra societat com una invitació a cooperar econòmicament amb les iniciatives d'aquests missioners qui, a més de dur a terme l'essència de la seva vocació, ajuden en el menjar, en la malaltia, en l'ensenyament de tants germans que els falta un mínim vital per al seu desenvolupament. Que l'admiració i el reconeixement als més de deu mil missioners espanyols escampats pel món es tradueixi en una ajuda perquè puguin continuar la seva missió. Ells ho agrairan i Déu beneirà la vostra generositat.

Amb el meu afecte i benedicció,

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida.